

ชื่อเรื่อง	: ศิษยาภิบาลกับการอภิบาลภาวะผู้ป่วยใกล้ตาย กรณีศึกษาคริสตจักรไทยสมัคร ภาคที่ 2 เชียงราย
ผู้จัดทำ	: สายใจ ปินตาหล้า
หลักสูตร	: ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาพันธกิจนิพนธ์หลัก	: ศาสนาจารย์ ดร.ชูลีพรรณ ศรีสุนทร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมพันธกิจนิพนธ์	: ดร. แม้น พงศ์อุดม
วันที่อนุมัติผลงาน	: 23 กรกฎาคม 2552
จำนวนหน้า	: 57 หน้า
คำสำคัญ	: ความตาย, การให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วยใกล้ตาย

บทคัดย่อ

พันธกิจนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษา การอภิบาลผู้ป่วยใกล้ตาย โดยการศึกษาจาก พระคัมภีร์ เอกสาร และจากการค้นคว้าหนังสือและเปรียบเทียบกับประสบการณ์จริงผู้เขียนได้ บทค้นคว้านำสรุปการศึกษาออกเป็น 4 ตอนต่อไปนี้เป็น

บทที่ 1 เป็นการอธิบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ แรงจูงใจในการเขียนพันธกิจนิพนธ์ กระบวนการเขียนพันธกิจนิพนธ์ ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาจากหนังสือ ศาสนศาสตร์หนังสือ ทางด้านวิชาการว่าด้วยการดูแลผู้ป่วยภาวะใกล้ตาย และจากประสบการณ์ของศิษยาภิบาลในการดูแลผู้ป่วยภาวะใกล้ตาย

บทที่ 2 เป็นการศึกษาค้นคว้าเอกสารและวรรณกรรมที่มีอยู่เกี่ยวข้องกับภาวะของผู้ป่วยใกล้ตายซึ่งประกอบด้วย แนวความคิดในด้านความหมายทั่วไป แนวคิดด้านความเชื่อของคนทั่วไปและแนวคิด เกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนว่าด้วยความตาย ผู้เขียนศึกษาพระธรรม 1 ธส. 4:13-18 ศาสนศาสตร์ว่าด้วยความตายซึ่งได้สรุปความหมายดังนี้

“ความตาย” ของคริสเตียนนั้น เป็น “การนอนหลับ” ซึ่งเป็นวาระแห่งการพักผ่อนนั้นคือเขาได้สิ้นสุดการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากพระเจ้าที่ให้ทำในโลกนี้แล้วมีความเชื่อว่า การที่เรามีชีวิตอยู่บนโลกนี้ ก็เพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายจากพระเจ้าให้สำเร็จ เมื่อเสร็จงานแล้ว พระองค์ก็จะทรงเรียกเรากลับคืนไป “และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์กล่าวว่า” จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่นี้ไป คนทั้งหลายที่ตาย ในองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เป็นสุข” และพระวิญญาณตรัสว่า “จริงอย่างนั้น พวกเขาจะได้หยุดพักจากการ ตรากตรำของเขา เพราะการทำงานที่ พวกเขาได้ทำนั้นจะติดตามเขาไป” (วว.14:13)และตื่นขึ้นมาก็อยู่ในสถานที่ใหม่ คือสถานที่ที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้แก่เขาในชีวิตฝ่ายวิญญาณ คือบ้านถาวรนิรันดร์ (วว.21:1-3)

บทที่ 3 เป็นการศึกษาความหมายของการ อภิบาลและแบบอย่างของพระเยซูซึ่งในการเป็นผู้อภิบาลที่ดีโดยเฉพาะแบบอย่างที่ พระองค์ทรงห่วงใยใน “ทุกส่วน” ของชีวิตพระองค์ทรงเข้าใจความทุกข์ยากของ ประชาชนของพระองค์ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในภาวะใกล้ตาย ผู้เหล่านั้นเป็นลูกของพระเจ้ามี่เกียรติศักดิ์ศรี ดังนั้นพระองค์ทรงห่วงใย นับถือประชากรของพระองค์ ดังนั้นการศึกษาแบบอย่าง ของการอภิบาลของพระเยซู จึงเป็นการอภิบาลผู้ป่วยใกล้ตายได้ อย่างดีและเหมาะสม

บทที่ 4 การอภิบาลผู้ป่วยใกล้ตาย ในเวลาที่ประชาชนอยู่ใน ภาวะใกล้ตายพวกเขาต้องการดูแลหรืออภิบาล เป็นพิเศษมากกว่าสิ่งใด ๆ ซึ่งบางทีต้องการมากกว่าเวลาอื่น พวกเขาต้องการการหนุนใจจาก ผู้เลี้ยงที่มีความเข้าใจ ห่วงใยและต้องการ ความมั่นใจว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในกระบวนการความทุกข์ ความสับสนวุ่นวายใจในฐานะที่เป็นศิษยาภิบาลต้องเข้าใจ ภูมิหลังและบริบทที่หนุนจิตใจให้ไว้วางใจในพระเจ้า

บทที่ 5 เป็นการสรุปการค้นคว้าทั้งหมดเป็นภาพรวม และเสนอแนะต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ความสำคัญตามพระคัมภีร์ที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและ ตระหนักว่าการเยียวยาผู้ป่วยภาวะวิกฤตินั้นเป็นพันธกิจที่สำคัญ ยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ในวาระสุดท้ายของชีวิต